

การศึกษาการแปลภาษาภาพพจน์ในวรรณกรรมซีไรต์จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

ชีนา วินิจนถมัลย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2558

Copyright by Mahidol University

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

การศึกษาการแปลภาษาภาพพจน์ในวรรณกรรมซีไรต์จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

A STUDY OF FIGURATIVE LANGUAGE TRANSLATION IN THE S.E.A. WRITE
AWARDED LITERATURE FROM THAI INTO ENGLISH

ชื่อนา วิจิณณมัลย์ 5437802 LCCD/M

ศศ.ม. (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สุจริตลักษณ์ ศีผดุง, Ph.D., ขนบพร วงศ์กาฬสินธุ์, Ph.D.

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแปลภาษาภาพพจน์จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำนิยามภาษาภาพพจน์ของ Abrams (1999) และทฤษฎี Conceptual Metaphors ของ Lakoff และ Johnson (1980) คัดเลือกภาษาภาพพจน์ 7 ประเภท ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน การอ้างอิง อติพจน์ การเลี้ยงคำไม่สุภาพ และ สัมพจน์ และใช้วิธีการแปลของ Newmark (1988) และ Baker (1992) ซึ่งได้แก่ การแปลตรงตัว การแปลแบบยึดต้นฉบับ การแปลแบบบรรทัดฐาน การแปลเพื่อสื่อสาร การแปลโดยใช้สำนวน ภาษาเป้าหมาย การแปลเอาความ การตัดแปลง และการไม่แปล ในการวิเคราะห์การแปลภาษาภาพพจน์จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ วรรณกรรมซีไรต์ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลภาษาภาพพจน์ ได้แก่ รวมกวีนิพนธ์ “เพียงความเคลื่อนไหว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ นวนิยายเรื่อง “เวลา” ของชาติ กอบจิตติ และรวมเรื่องสั้น “สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน” ของวินทร์ เลียววาริณ และฉบับแปลภาษาอังกฤษ ได้แก่ “Mere Movement” “Time” “Man Doomed” และ “Man Alive” ผลการศึกษาพบว่า วิธีการแปลที่ผู้แปลใช้มากที่สุดในการแปลภาพพจน์แต่ละประเภทเป็นดังนี้ 1) อุปมา: การตัดแปลง 2) อุปลักษณ์: การตัดแปลง 3) บุคลาธิษฐาน: การตัดแปลง 4) การอ้างอิง: การแปลตรงตัว 5) อติพจน์: การแปลแบบยึดต้นฉบับและการตัดแปลง 6) การเลี้ยงคำไม่สุภาพ: การตัดแปลง 7) สัมพจน์: การแปลเอาความ

คำสำคัญ : การแปล/ ภาษาภาพพจน์/ วรรณกรรมซีไรต์

A STUDY OF FIGURATIVE LANGUAGE TRANSLATION IN THE S.E.A.
WRITE AWARDED LITERATURE FROM THAI INTO ENGLISH

JINA WINITNARUEMAL 5437802 LCCD/M

M.A. (LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION AND
DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SUJARITLAK DEEPADUNG, Ph.D.,
KANOPPORN WONGGARASIN, Ph.D.

ABSTRACT

This qualitative research's objective was to study figurative language translation from Thai into English. The sources of figurative language were three items of the S.E.A. Write Awarded literature namely, Naowarat Pongpaiboon's "Phiang Khwam Khluean Wai", Chart Korbjitti's "Wei La" and Win Lyovarin's "Sing Mi Chivit Thi Riak Wa Khon" and English translation: "Mere Movement", "Time", "Man Doomed" and "Man Alive". Abrams' (1999) definition of simile, personification, allusion, hyperbole, euphemism and synecdoche and Lakoff and Johnson's (1980) Conceptual Metaphors were used to select and categorize figurative language. In addition, Newmark's (1988) translation methods: literal translation, faithful translation, semantic translation, communicative translation, idiomatic translation, free translation, adaptation and Baker's (1992) omission were applied to analyze figurative language translation. The results showed that the translation methods used mostly in each type of figurative language were: 1) simile: adaptation 2) metaphor: adaptation 3) personification: adaptation 4) allusion: literal translation 5) hyperbole: faithful translation and adaptation 6) euphemism: adaptation and 7) synecdoche: free translation

KEY WORDS: TRANSLATION / FIGURATIVE LANGUAGE/ THE S.E.A.WRITE
AWARDED LITERATURE

182 pages